ANUL VI. - No. 12
15 Aprilie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
şi în Românul necinstit şi înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VI. — Nr. 12. Cluj, 15 Aprilie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Franc-Masoneria în Ţara Românească după răsboiu[1])

In conferinţa precedentă v'am arătat „*Ce e Franc-Masoneria*", şi v'am spus care îi e origina, scopul, organizaţia, acţiunea şi efectele ei.

Astăzi vă voiu vorbi despre „*Franc-Masoneria din România*", adecă despre începuturile ei, despre desvoltarea ei, despre starea ei actuală şi despre membrii ce o compun.

E nevoie să ştim precis *cu cine avem a face.*

I. — INCEPUTURILE FRANC-MASONERIEI IN PRINCIPATELE ROMÂNE

Iată cum un Franca-Mason de marcă[2]) descrie debutul molimei jidăneşti în Ţara noastră, unde ea a intrat venind, bine înţeles, din străinătate.

In anul 1734, un italian, anume CARA, formă în *Galaţi* o Lojă masonică, — în unire cu trei marinari compatrioţi, care veniseră cu corăbiile lor în apele româneşti.

CARA înfiinţă apoi o Lojă la *Iaşi.*

Ambele Loji erau sub obiedenţa „*Marelui Orient din Italia*".

Primul *venerabil* al Lojei din Iaşi, la 1735, a fost însuşi Domnul Moldovei,—Principele CONSTANTIN MAVROCORDAT. El fu ajutat de CARA, ce ajunsese secretarul său.

Ceva mai târziu, MAVROCORDAT, — fiind mutat de sultan în Muntenia, — luă cu dânsul pe CARA şi amândoi înfiinţară şi aci Loji masonice.

Lojile româneşti îşi recrutară primii aderenţi:

a) printre *marii Boeri*, făcând parte din familiile BALŞ, — CANTACUZINO, — STURZA, — ROSNOVANU, — ROSETI, — ŞUŢU, — MORUZI, — BRÂNCOVEANU, — CONACHI, VILARA, etc.

b) şi printre *demnitarii Inaltului Cler ortodox*, bunăoară ca Episcopul Romanului MELETIE II (Lefter), — Arhidiaconul NECTARIE HERMEZIU, din Iaşi, — Arhimandritul FILARET SCRIBAN, din Iaşi, — Episcopul Ismailului MELCHISEDEC, etc.

Acelaş lucru s'a întâmplat şi în Franţa:

„Cei mai mari Seniori... ca şi o bună parte din *Inaltul Cler*, se înregimentară în lojile masonice şi împinseră din toate puterile la roatele revoluţiei... sărmani *naivi*, cari, mai toţi, au plătit cu capul neghiobia lor"[3]).

In urma edictelor repetate ale papilor, în contra Franc-Masoneriei, mai multe ordonanţe domneşti ulterioare, — atât în Moldova, cât şi în Muntenia, — hotărără *închiderea lojelor.*

Dar, *ele continuară să funcţioneze în secret.*

II. — DESVOLTAREA FRANC-MASONERIEI ROMÂNEŞTI

In 1857 s'a creat, în Or .˙. Bucureşti, *Marea Lojă „Steaua Dunărei"*, — şi printre membrii ei fondatori se găsiau înfăptuitorii *Revoluţiei masonice din 1848*, ce fuseseră iniţiaţi la Paris:

C. A. ROSETI, 18 .˙.,
I. ELIADE RĂDULESCU, 18 .˙.,
Cesar Boliac, 18—41 .˙.,
I. C. BRĂTIANU, 27 .˙.,
C. MOROIU, 18 .˙.,
D. BOLINTINEANU, 3 .˙.,
Doctorul BARASCH, 3 .˙., (Jidan), etc...

Loja era pusă sub obedienţa „Marelui Orient din Franţa".

La 1865, — din ordinul Domnitorului ALEXANDRU CUZA, — această Lojă fu silită „să intre în adormire".

Dar, în acelaş timp, existau clandestin în Ţară mai multe Loji:

1) unele sub obedienţa „M .˙. O .˙. din Franţa", — ca L .˙. „Les Sages d'Héliopolis") din Bucureşti, — ca L .˙. „Renaisance", din Ismail, — ca L .˙. „Disciples de Pythagora", din Galaţi, etc., etc.

2) altele sub obedienţa „M .˙. O .˙. din Italia", — ca L .˙. „Unirea-Virtutea", din Focşani, — ca L .˙. „Ajutorul", din Călăraşi, etc.

La 1871, se formă o *Lojă germană* în Or .˙. Bucureşti, — iar mai târziu, alte două, — sub obedienţa „Gr. .˙. L .˙. aus Hamburg".

In 1870 sosi, în Bucureşti, consulul *Statelor-Unite* ale Americei, Jidanul BENJAMIN PEIXOTTO, — care fusese trimis în Ţara noastră, cu misiunea specială de a face să înceteze *„persecuţiile"* fictive, de care se plângeau Jidanii.

El provoacă chiar o intervenţie diplomatică a Ministerului de Externe american, în favoarea Jidanilor dela noi.

In 1872, el înfiinţă în Capitală, prima Lojă a Ordinului Masonic „B'nei B'rith".

De atunci, încoace, caracatiţa jidănească a crescut din ce în ce, în chip monstruos, şi a ajuns să strângă, până la sufocare, în braţele ei multiple, întreaga Românie.

La 1878, se redeschide din nou L .˙. „Steaua Dunărei", sub obedienţa Marei Loji „Lusitania", din Or .˙. Lisabona.

La 1880, se constitueşte „Marea Lojă Naţională Română", având ca Mare Maestru, pe Il .˙. F .˙. C. MOROIU, 33 .˙. 90 .˙. 97 .˙. Această Lojă, ce la început era sub obedienţa „Marelui Orient din Ita-

---

[1]) Conferinţă ţinută Duminecă 16 Martie 1930 în ciclul „Psihologia Societăţii româneşti de după răsboi", organizat de Asociaţia universitară „Frăţia Studenţească".

[2]) Lt.-Colonelul I. T. ULIC. — *Istoricul Franc-Masoneriei în România.* Revista poliţienească „*Paza*", 1923, Nr. 9—10, p. 3.

[3]) PAULESCU. — *Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul şi Franc-Masoneria*, p. 247.

lia" — fu recunoscută independentă, în 1881.

La acea dată, ea număra în Ţară 25 de Loji.

In plus, ea îşi întindea progresiv activitatea şi peste hotare.

Astfel, în 1911, „Marea Lojă Naţională Română" avea, în total, 964 membri.

Dar, în 1914, această „Mare Lojă" *începe să decadă.*

„Noui intrigi *din afară,* (şi mai ales publicarea cărţii „Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Franc-Masoneria",—precum şi a broşurei profesorului BOGDAN-DUICĂ: „Ovreii pământeni şi subpământeni"), influenţează această organizaţie şi determină *închiderea mai multor Lojii dependente...*
Membrii ei, — cari lucrează cu atâta râvnă înainte,... sunt risipiţi.

Trecutul glorios pe care l-a avut Franc-Masoneria în România, — *e utilat*"[4]).

III. — STAREA ACTUALĂ A FRANC-MASONERIEI IN ROMÂNIA

După răsboiul mondial, Franc-Masoneria, — care până atunci vegetase, — luă, dintr'odată, o desvoltare vertiginoasă în tot cuprinsul Ţării Româneşti.

Acest salt formidabil a coincidat cu *împământenirea Jidanilor,* — şi el urmează o progresie ascendentă.

In momentul de faţă, Franc-Masoneria din România cuprinde şase grupuri distincte:

Unul e pur jidănesc, — „I .'. O .'. B'nai B'rith". Şi el nu primeşte în Lojile sale *decât Jidani.*

Alte patru conţin *aproape numai Jidani,* — M .'. Loja ungurească, — M .'. Loja nemţească, — M .'. Orient, — dar admit, ca membri, pe lângă câţiva străini (Unguri, Nemţi), şi un *număr neînsemnat de Români,* corciţi sau degeneraţi.

Ultimul grup, zis *Naţional,* e compus şi el din *o sumedenie de Jidani,* — dintre care cei mai mulţi îşi ascund originea, sub nume româneşti. Dar, el are, ca Mari Demnitari, foşti Creştini (Greci, Armeni, Unguri), — care, buni de gură, impun respect neghiobilor de Români şi îi împing să între în Lojele lor abjecte, convingându-i că vor face parte din o ASOCIAŢIE NAŢIONALISTĂ.

[4]) Fr. * * * I. T. ULIC,—L. cit., p.

IV. — MEMBRII FRANC-MASONERIEI DIN ROMÂNIA

Voiu lua, unul câte unul, cele şase grupuri masonice şi voiu arăta *cine sunt* şi *ce sunt* persoanele ce le compun.

Veţi vedea că *Jidanii formează* IMENSA MAJORITATE *a Franc-Masonilor* din Ţara Românească.

Restul e compus din străini, mai mult sau mai puţin românizaţi, — şi numai din *câţiva Români* renegaţi... la care s'a mai adăogat, de curând, *un număr destul de impozant de Români naivi.*

GRUPUL FRANC-MASONIC PUR JIDĂNESC: „ORDINUL B'NAI B'RITH (I .'. O .'. B .'. B .'.), DIN CHICAGO

Ordinul Franc-Mason american „B'nai B'rith" posedă o mulţime de Loji, împrăştiate pe toată suprafaţa pământului.

Cele din România constituesc *Districtul* IX, al „Marei Loji Zion".

In aceste Loji *e interzis* unui Român să păşească pragul. Şi ele sunt atât de strict *naţionale-jidăneşti,* că exclud pe Jidanul ce nu şi-a tăiat împrejur plozii scârboşi.

Numitul District cuprindea, în 1927, o „Mare Lojă", al cărui comitet, — numit *III .'. Saghedrin,* era compus din următorii FF .'. Demnitari: [5]).

Preş. de onoare: Dr. ADOLPHE STERN,[6]) fost deputat ţărănist,

Preşedinte activ: Dr. J. NIEMEROVER, Gross-Rabin, senator,

Vice-preşedinţi: Dr. S. WEISSELBERGER şi ADOLF GOLDŞTEIN,

Mare mentor: JACQUES CREŢESCU,

Mare secretar: MARCEL GOLDMANN,

Mare tezaurar: B. BERCOVICI,

Inspectori generali: Dr. H. SOLOMONOVICI şi AD. SCHWARZ,

Membri: Dr. B. BAUBERGHER, — Director MAX. SAIDMAN, — Senator KARL KLÜGER, — şi ALBERT STEINER.

Şi notaţi bine, toate aceste personagii sanhedrinice se aflau, înainte de răsboiu, în fruntea „Uniunei Evreilor Pământeni (U. E. P.). Iar astăzi ele conduc „Uniunea Evreilor Români" (U. E. R.).

Ambele aceste Uniuni sunt deci *sucursalele* Ordinului Franc-Masonic: „B'nai B'rith".

Districtul e mai compus din 23 Loji răspândite în întreaga ţară:

1. Loja *„Fraternitatea"*, Bucureşti, No. 380, — Preşedinte: Dr BERKOVITZ,
2. Loja *„Lumina"*, Bucureşti, No. 354, — Preşedinte: Avocat Dr. FILIP CHEFNER,
3. Loja *„Peixoto"*, Brăila, No. 381, — Preşedinte: Dr. E. SILBERSTEIN,
4. Loja No. 381, — Preşedinte Dr. AL. Z. NESTORIAN,
5. Loja *„Viitorul"*, Buzău, No. 387, — Preşedinte: LEON GOLDSTEIN,
6. Loja *„Bien"*, Galaţi, No. 382, — Preşedinte: ISIDOR KLEINER.
7. Loja *„Egalitatea"*, Ploeşti, No. 393. — Preşedinte: GABRIEL M. PAPP,
8. Loja *„Concordia"*, Moineşti, No. 394, — Preşedinte: LEON ROSENTHAL,
9. Loja *„Samoil"*, Iaşi, No. 583, — Preşedinte: Dr. H. SOLOMONOVICI,
10. Loja *„Menorah"*, Piatra-Neamţ, No. 395, — Preşedinte: Director ALBERT ABELEŞ,
11. Loja *„Progresul"*, Roman, No. 393,
12. Loja *„Orient"*, Cernăuţi, No. 669, — Preşedinte: Dr. BERTHOLD FRUCHT,
13. Loja *„Salom"*, Cluj, No. 1025, Preşedinte: arhitect EMIL DEVCSERI,
14. Loja *„Humanitas"*, Bacău, No. 1080, — Preşedinte: Dr. PERLBERGER,
15. Loja *„Ahava"*, Braşov, No. 1081, — Preşedinte: SZEGÖ ÁRPÁD.

Alături de aceste Loji, există sau au mai existat şi altele ca:

16. Loja *„Caritatea"*, Vaslui,
17. Loja *„Maimonide"*, Huşi,
18. Loja, *„Instrucţiunea"*, Focşani,
19. Loja *„Luptătorul"*, Craiova,
20. Loja *„Dr. Stern"*, T.-Severin,
21. Loja *„Montefiore"*, Piteşti,
22. Loja *„Goodhart"*, Târgovişte,
23. Loja *„Cremieux"*, Bacău, etc., etc.

Cine doreşte să cunoască *nominal* pe membrii acestor Loji n'are

[5]) ILUSTRUL ORDIN B'NAI B'RITH. *Marea Lojă „Zion", No. 9, România, Adunarea generală, Şedinţa din 23 Mai, 1927.*

[6]) Cine vrea să afle ce fel de dihanie veninoasă e acest ADOLF STERN n'are decât să citească cartea Doamnei ELENA PROTOPOPESCU, întitulată: *„Origina şi aspectele problemei evreeşti,* din România" Bucureşti, 1925.

decât să citească cartea Dlui prof. BOGDAN-DUICĂ: *„Ovreii Pământeni și Subpământeni“*[7]), ce conține o mulțime de *liste* amănunțite.

Ordinul jidano-masonic „B'nai B'rith“ e astăzi STĂPÂNUL NECONTESTAT *al Țării Românești.*

El îndeplinește, cu o tenacitate sălbatică, trei scopuri de căpetenie:

1. *Un scop* POLITIC, — conrupând pe politicieni și împingând pe Jidani la cârma statului.

Și, — după cum în Rusia „I .'. O .'. B .'. B .'.“, prin Banca Jidanului american SCHIFF, a finanțat *revoluția*[8],—tot așa și România, prin băncile jidănești, el subvenționează pe Jidanii comuniști, care au săvârșit atentatul dela Senat, — explozia dela Pirotechnie, — multiplele atacuri pe Căile Ferate, — și cari, în momentul de față, ațâță *revoluția* în Basarabia.

2. *Un scop* ECONOMIC, — acaparând comerțul, industria, agricultura, exploatarea pădurilor, a minelor (de petrol, de cărbuni), a apelor minerale și mai ales a *furniturilor publice.*

Pentru înfăptuirea acestei ținte, Ordinul „B'nai B'rith“ a creat *Marea Bancă* MARMOROSCH-BLANK,[9]) — care, rând pe rând, și-a însușit toate bogățiile României mari, prin 115 *intreprinderi colosale,* înșirate în „Cartea de Aur“ a acestei Bănci.

Iată câteva citate din *circulara masonică* a I .'. Sanhedrin al I .'. O .'. B .'. B .'., — înmânată tuturor Jidanilor, cu privire la înființarea acestei Bănci:

„Comisia însărcinată să arate „Marei Loji *Zion*“ procedura de urmat, ca să ajungă la o mai repede realizare a proectului *pentru înființarea unei Bănci,* — care va trebui să servească drept punct de plecare al *unei întregi* ORGANIZAȚII DE LUPTĂ ECONOMICĂ, — s'a întrunit Duminecă 5 Iunie, 1905, sub prezidenția Fr .'. ADLER.

In urma discuțiilor urmate, s'au stabilit următoarele preliminări:

— — — — — — — — —

4. *Banca* NU SE VA AFIȘA *ca o instituție a Ordinului.*

— — — — — — — — —

8. Pentru *evitarea* multelor formalități și a *șicanelor posibile,* se va avea în vedere chestia dacă *nu ar fi preferabil să se transforme vre-o instituție existentă,* — ca BANCA MARMOROSCH-BLANK, — decât să se creeze una nouă..

— — — — — — — — —

5. „Ilustrul Sanhedrin“ se va pune *imediat* în legătură cu *un număr de* PERSONALITĂȚI MARCANTE, *din Țară* (actualii, foști și viitori miniștri, deputați și senatori cu influență, și alți mari dregători ai Statului Român), *ale căror nume vor fi considerate ca o* GARANȚIE DE SUCCES pentru prompta realizare a instituției... Aceste personalități vor forma viitorul CONSILIU DE ADMINISTRAȚIE al Băncii“...

Și, într'adevăr, BANCA MARMOROSCH-BLANK numără, — ca *membri în* CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE, — pe d-nii AL. CONSTANTINESCU (decedat), — C. BANU, — I. G. DUCA, — TOMA STELIAN (decedat), — C. ARGETOIANU, — General C. COANDĂ, — GR. FILIPESCU, — M. SĂULESCU (decedat), — AL. VAIDA-VOEVOD, — GR. IUNIAN, — I. RĂDUCANU, etc., etc.

De altfel, această Bancă, a Ordinului masonic: „B'nai B'rith“ are, în Țară, 25 *sucursale,* — și, în streinătate, 4 *agenții,* anume: în Constantinopol, în Viena, în Paris, în New-York.

In plus, I .'. O .'. B .'. B .'. posedă, în 1926, 12 *mari Bănci jidănești* afiliate aflate în principalele orașe ale României Mari: în Iași, — Ploești, — Craiova, — Galați, — Satul-Mare, — Cluj, — Timișoara, — Lugoș, — Caransebeș, — Chișinău, — Cernăuți, — etc...

Ca exemplu, voiu cita:

Banca Moldova, din Iași (Directori: M. WACHTER și W. DINERMAN),

Banca Centrală, din Ploești (Director: MAX SCHAPIRA),

Banca Timișoara, (Director: SIGMUND SZANA),

Banca Răzeșilor, din Chișinău (Director: I. SANIELEVICI), etc., etc.

Dar Jidanii nu sunt încă mulțumiți.

Astfel Fr .'. LEON GOLDSTEIN, președintele Lojei „Viitorul“ din Buzău, — în referatul său la Adunarea Generală, din 1927, a „Marei Loji *Zion*“, de sub obediența I .'. O .'. B .'. B .'., — constată că:

„Sunt *prea puține* bănci evreești în Țară“.

Și el propune:

„Să se înființeze, IN TOATE ORAȘELE, bănci *evreești,* — cu capitaluri *evreești,* — cu acționari *evrei,* — cu consilieri, administratori și censori *evrei*“[10]).

3. Ordinul masonic „B'nei B'rith“ și-a mai propus să realizeze și un *scop* CULTURAL.

a) El vrea să *monopolizeze* PRESA, — pentru ca să conducă opinia publică, — și a creat, atât în București cât și în provincie, o sumedenie de ziare cotidiane... printre care „Adevărul“, însemnat cu .'., stă în rândul întâiu.

b) El a înființat *societăți de* EDITURĂ *(Cultura Națională* și *Eminescu* din București, — *Viața Românească* din Iași, — *Helicon* din Timișoara, etc.), — care să tipărească cărți ieftine, broșuri de propagandă, și să răspândească printre Români, ideile disolvante ale Franc-Masoneriei, ale socialismului și ale comunismului.

Prin urmare, Ordinul masonic „B'nai B'rith“ își îndeplinește, cu strictețe, *planul de subjugare* POLITICĂ, ECONOMICĂ și CULTURALĂ, a neamului românesc.

Iar noi, nemernicii, stăm și îi privim, cu indiferența unor vite neînțelegătoare, — deși simțim bine că ne fuge pământul de sub picioare.

Prof. Dr. C. PAULESCU
— București. —

[7]) NETCHVOLODOW. — Nicolas II et les Juifs.

[8]) BOGDAN-DUICĂ. — Ovreii pământeni și subpământeni.

[9]) BOGDAN-DUICĂ... L. cit.

[10]) Buletinul M. .'. L .'. *„Zion“*, Nr. 9, 1929, p. 76.

Eliminări.

Consiliul Centrului Studențesc „Petru Maior“ din Cluj, format din președinții și delegații tuturor societăților studențești, întruniți în ședință plenară, a hotărît în conformitate cu deciziile repetate ale congreselor studențești, eliminarea imediată **a membrilor săi din consiliu, înscriși în partide sau tinerete politice.**

Reprezentanții autorizați ai studențimii clujene fac și cu acest prilej, un călduros apel către domnii profesori și opinia publică, străină de politicianism, ca să-i ajute în munca lor de a menține studențimea la rosturile ei universitare și naționaliste.

Președinte:
ss **A. Anderco.**

Secretar general:
ss. **V. Tănase**

Antisemitism de stat

Citind acest titlu mărunţii noştri oameni politici, adică politicianii: ignoranţi şi slugarnici, lacomi şi hrăpăreţi, fricoşi şi lipsiţi de simţ românesc, ori se sbârlesc de necaz că un „îndrăzneţ" le tulbură tihna remunerată a laşităţii lor permanente, ori se întunecă la faţă de teamă că protectorii lor, Jidanii, pot fi prin asemenea titlu, atinşi.

In mintea lor, cu orizonturi tot mai strâmtorate de preocuparea intereselor materiale, nu se pot apropia aceste trei cuvinte: Antisemitism de stat. Nici starea actuală a României întregite, nici experienţa politică a României mici nu-i pot aduce la înţelegerea situaţiei post-belice, din care trebue să se afirme impunător şi irezistibil un antisemitism de stat.

Starea actuală a ţării mărite nu vor să o vadă, pentrucă au tot interesul ca această stare să dăinuiască în profitul Jidanilor, cari, aruncându-le fărâmiturile, s'au instalat, după metode talmudice, la banchetul României întregite, în fruntea mesei: obraznici, ameninţători şi exclusivişti.

Indărăt, în trecutul ţării, nu pot privi lacheii [1]) politicianii dela banchetul iudaic, pentrucă nu ne cunosc istoria; şi chiar dacă ar cunoaşte-o, nu au interesul imediat personal de a trage din acel trecut vre-un învăţământ.

Peste graniţă nu privesc lacomii lachei potoliţi din frământările banchetului iudaic, întins din sângele şi sudoarea bietului Român; nu se uită în vecini, pentrucă politicianul român ştie devora din averea statului dar nu se pricepe a deschide o carte şi a-i pătrunde conţinutul.

Ignorantul, cu pretenţii de cultură, nu ştie, că guvernanţii României nici dela Unirea Principatelor şi până la intrarea Vechiului Regat în răsboiu pentru întregirea neamului, au fost nu numai în particular antisemiţi, ci au au practicat o politică antisemită, ce s'a continuat dela un guvern la altul, independent de partidul căruia îi aparţineau. Şi liberalii şi conservatorii erau contra Jidanilor, adică: nu intoleranţi pe terenul religios — intoleranţă religioasă nu cunoaşte poporul român — ci conştienţi de gravitatea pericolului de a fi cotropiţi de un neam inasimilabil, duşmănos, disolvant, cu apucături de acaparare economică, ce duce fatal la stăpânirea politică robind şi înlocuind populaţia de baştină. Aceasta a fost grija permanentă a fruntaşilor politici din România mică, aşa cum se desprinde din cartea clasică a lui *Verax, L Roumanie et les Juifs*, pe care d-ta, politician al României întregite, n'ai citit-o. Citeşte-o şi te luminează: vei afla, că făuritorii şi conducătorii României lui Cuza-Vodă şi Carol I au practicat un neînfricat antisemitism de stat, în sensul *unei conştiente şi bărbăteşti apărări naţionale*. Şi dacă goana după afaceri, spre o rapidă îmbogăţire, îţi lasă şi o clipă de gândire obiectivă, va trebui să recunoşti, politician cu sgarda demisiilor în alb, că antisemitismul de stat al României mici i-a păstrat sufletul neprihănit de mentalitatea iudaizantă astăzi stăpânitoare, şi i-a menţinut energia vitală spre a se arunca în vâltoarea răsboiului de desrobire a neamului.

Dar vei răspunde isteţ, banal şi sec: „atunci se putea aşa ceva; acum nu se mai poate: răsboiul a schimbat total situaţia". Te trimet la altă carte, ca să afli ce se întâmplă în vecini: *în Polonia*, adică după răsboiul mondial, ce-mi invoci cu laşitatea caracteristică politicianismului, ridicat la rangul de cea mai rentabilă profesie.

Acolo, în statul de curând renăscut din propria-i cenuşă, se-practică un antisemitism de stat, consequent şi efectiv, aşa cum rezultă din următoarele rânduri, citate din lucrarea Jidanului *Georges Gliksman*, întitulată *„L'Aspect économique de la Guestion juive en Pologne"* apărută la Paris în 1929 şi prevăzută cu două prefaţe semnate de doi profesori, probabil Jidani, unul dela Universitatea din Paris şi altul dela Universitatea din Geneva.

Reproduc în traducere paginile 169—170, privitoare la situaţia ce a ştiut să creeze guvernele şi autorităţile comunale poloneze, lucrătorilor jidani, spre a da protecţia firească muncitorilor poloni de baştină.

Citeşte şi te desmeticeşte şi mai ales scrutează-ţi conştiinţa, politician român, care te-ai îmbogăţit rapid prin arginţii lui Iuda.

Iată un reflex al *antisemitismului de stat* din *Polonia rediviva:*

„Cât despre politica puterilor publice faţă de lucrătorii Jidani, vom cita ca exemple câteva fapte recente.

Am subliniat mai înainte, analizând rezultatele generale ale recensământului din 1921, proporţia neînsemnată de lucrători jidani în administraţia şi intreprinderile statului şi ale comunelor. Dela acea dată, în loc de îmbunătăţire, constatăm mai curând un regres. In industria tabacului, erau înainte de răsboiu vre-o 3000 *de lucrători jidani. Chiar în fabricele nejidoveşti trebuia să utilizeze lucrători jidani (spre exemplu, în fabricele Kalinowski şi Przepiorkowski, la Varşovia, erau 50 de Jidani la 200 de lucrători). In momentul introducerii monopolului tabacului (în 1925) s'a concediat marea majoritate a lucrătorilor Jidani. Astfel la Varşovia, unde înaintea răsboiului erau circa 1000 Jidani la tabac, nu sunt astăzi decât 3 la un total de 1600 lucrători. La Grodno 500 de lucrători Jidani au fost concediaţi în 1925. In acest oraş Jidanii formau înainte de răsboiu 95% din toţi lucrătorii fabricii de tutun a lui Szereszewski, acum după monopolizare mai sunt 6%. Constatăm aceeaş situaţie în manufacturile de tabac dela Wilna, Bialystok etc. Muncitorii Jidani întrebuinţaţi de ani de zile în întreprinderile particulare, dovedind deci existenţa calităţilor lor profesionale, au fost înlăturaţi. Aceeaş soartă au suferit lucrătorii Jidani în distileriile de alcool şi în fabricele de chibrituri, din momentul ce aceste ramuri au fost monopolizate.*

„Să amintim că în 1918, când

---

[1]) Expresia lacheu nu isvorăşte numai din dispreţul întemeiat al autorului acestor rânduri faţă de politicianii României întregite, ci este împrumutat dela un bogătaş Jidan din Londra, care conducându-şi până la capul scării oaspeţii creştini din aristocraţia engleză, spunea fiului său: *„Aceştia vor fi sau ginerii noştri sau lachei la palatele noastre"!*

Te întreb, iubite cititor, ce trebue să-şi zică Jidani între ei, despre politicianii români, cari nu au nici cel puţn mândria unui trecut de nobleţă?

Cam ce vor fi vorbind între ei, poţi deduce din aceste cuvinte ale unui Jidan din Moldova, când i s'a pus în vedere, că în executarea planurilor lui de îmbogăţire rapidă ar putea întâlni piedici: *„Nu te teme, pe cei mari îi plătesc, pe cei mici îi stuchiesc* (scuip)".

guvernul polonez a luat în mână direcţia imprimăriei naţionale la Varşovia, unul din primele acte a fost concedierea tuturor lucrătorilor Jidani, cari erau acolo întrebuinţaţi. *In anii 1918 şi 1919 cei 6000 lucrători Jidani la Căile Ferate, întrebuinţaţi pe teritoriul vechiului Regat al Poloniei şi în Galiţia, au fost daţi afară din serviciu.*

„O situaţie analogă se manifestă în întreprinderile comunale. O anchetă a fost organizată, în această chestiune de Biroul muncii, pe lângă sindicatele muncitoreşti, în 30 de oraşe poloneze. Ancheta a confirmat faptul, de altfel cunoscut, că deşi Jidanii reprezintă o mare proporţie în populaţia urbană, proporţia lucrătorilor Jidani în birourile şi întreprinderile comunale este foarte slabă. Spre exemplu la Varşovia, unde Jidanii formează circa 33% din populaţie, nu sunt printre lucrătorii comunali decât 4%. La tramvaele Varşoviei la un total de 4721 funcţionari, sunt 4 Jidani, primiţi acum de curând şi după mai multe intervenţii din partea reprezentanţilor lucrătorilor Jidani".

Iată ce pot face Polonezii în casa proprie a naţiunii lor.

Noi ce facem de 10 ani încoace în România întregită, în căminul neamului nostru?

Nu este locul să întreprind un rechizitoriu. Ii simte conţinutul orice Român de baştină în conştiinţa lui: chiar şi devotaţii habotnici ai disciplinei de partid, în momentele rare de reculegere, când şi în ei mai palpită simţul iubirii de glie.

Dar nu mă pot opri, ca terminând, să nu întreb: la noi după răsboiu s'au împuţinat printr'o politică de stat? ori, prin ticăloşia guvernanţilor României întregite, s'au înmulţit Jidanii în funcţiile publice, la Căile Ferate, în diferitele întreprinderi, cu caracter economic, ale statului?

Mi-e ruşine, ca Român, să fixez răspunsul cititorului.

Concluzia: nu o situaţie internaţională schimbată te poate împiedeca să-ţi faci datoria de gospodar prevăzător în propria-ţi casă; ci propria-ţi netrebnicie, isvorâtă dintr'un suflet bicisnic şi înstrăinat.

I. C. CĂTUNEANU

Y. M. C. A. face propagandă antimilitară

In ziua de 28 Aprilie vor veni la Bucureşti doi noui inspectori ai Umanităţii, Donald Grant **şi** Kaspar Mayr, **trimişii „Asociaţiunii pentru reconciliaţiunea popoarelor"** (International Féllowship of Reconcilation), **asociaţiune ce organizează grupuri de tineri (objecteurs de conscience), cari să refuze serviciul militar, pentruca bandele judeo-comuniste să poată năvăli în statele burgeze, înscăunând domnia lui Israel.**

Acei cari citesc „La Réconciliation" — **publicaţiunea acestor „pacifişti" vor vedea coloane întregi consacrate articolelor pline de indignare pentru teroarea albă din Italia, Ungaria Spania şi România, dar nu vor găsi nici măcar un rând sau câteva cuvinte de compătimire, pentru miile de credincioşi creştini, ucişi zilnic de bestiile jidăneşti, cari conduc astăzi Rusia Pravoslavnică.**

„Reconciliaţiunea" **este condusă de Jidani, de predicatori adventişti şi de agitatori comunişti. Astfel secţiunea din Franţa, are de şefi pe** Henri Roser **(Jidan), o doamnă** Drevet, **care a suferit şi condamnări pentru agitaţiuni antimilitare şi** Marc Sagnier, **preot răspopit, ce ar face bună pereche cu** Gala Galaction, **cel care terfeleşte haina preoţească prin Sinagogi, unde se sărută cu rabinii şi prin lojile francmasonice, unde este „frate" cu ateii.**

Mai mare în Canada este Richard Roberts, **predicator adventist, în Cehoslovacia** Heinrich Tutsch, **agitator comunist, iar în România Jidanul Sigler (Relgis), din îndemnul căruia s'a înfiinţat la Bucureşti** „Liga femeilor pentru pace şi libertate", **cu sediul în Str. C. A. Rosetti No. 7. Această ligă a primit dela** „Internationaler Versöhnungsband" **din Viena, o adresă**[1]), **prin care se recomandă doamnelor membre, ca în vederea primirei celor doi musafiri, să ia înţelegere cu D-nii** Stewens, M. Sterian **şi** Dr. Popescu, toţi conducători la Y. M. C. A.

Iată deci activitatea ce se desfăşoară la Y. M. C. A.: prietenie cu cei care dispreţuiesc oştirea şi cultivarea tinerilor în spirit pacifist, care va merge mâine până la refuzul de a îndeplini datoria de ostaş.

„Asociaţia Studenţilor (?) Creştini", **Sora Y. M. C. A.-ei, este patronată de S. Sa** Tit Simedrea... **şi primeşte instrucţiuni dela** adventişti.

Nu ştim ce măsuri va lua Siguranţa şi nu ştim când guvernanţii se vor hotărî să desfiinţeze acest cuib comunist, ce se intitulează „creştin", dar noi le spunem pacifiştilor triunghiulari, de speţa prodromitului Sandu Tudor, **să ne scutească de vizita celor doi musafiri nepoftiţi, căci altfel... Barbusse se va felicita că a scăpat aşa uşor în 1926.**

ION V. EMILIAN.
— Bucureşti —

[1]) Adresa va fi publicată în facsimil în No. 5 al Buletinului Anti-judeomasonic, ce apare la Bucureşti.

Din viaţa lui Gheorghe Sion, actual cetăţean de onoare al Clujului.

Note.

Pe la sfârşitul anului 1881, în Iaşi, la autorităţile Ad-tive, Prefectura de poliţie şi Prefectura de Judeţ, era mare nelinişte, din pricină că, Consulul Rusesc din Bucureşti a intervenit pe lângă autorităţile noastre să ia măsuri pentru descoperirea falşificărilor rublelor ruseşti, care începuseră a-şi face apariţia într'un mod periculos.

Era o societate de Jidani legaţi între ei cu Jidanii din Berlin, din Londra şi Iaşi. Din sechestrarea diferitelor corespondenţe s'a dovedit vinovăţia lor. Falşificarea se făcea cu ajutorul unor plăci de cleiu de morun, albe foarte transparente, având pe deasupra încrustat, în mod foarte perfect şi exact desemnele şi imprimatele biletelor de bancă naţională Austriacă. Jidanii fabricau evident diferite bilete falşe, fie ruseşti, fie a altor ţări.

Important este că afacerea fiind dată pe mâna justiţiei, Curtea de Apel a fost nevoită

să-i achite, fiindcă codul penal nu prevedea pedeapsa pentru banii falşificaţi, afară din ţară.

Această achitare făcu ca Rusia să intervină în mod foarte energic la Bucureşti şi guvernul vroia să destituie pe unii judecători şi cu mare greutate afacerea s'a clasat.

De aici se văd încurcăturile, ce pot să facă Jidanii. Note asupra acestor chestiuni oficiale, se pot vedea la Biblioteca Universităţii din Cluj.

GH. SION
fost procuror la Curtea de Apel, când s'a judecat afacerea de mai sus.

Profanare Iudaică

Fostul palat al Domnitorului Alex. Ioan Cuza, din Iaşi, sediul Băncii Marmorosch-Blank et Co.

Iată o pagină de durere şi ruşine naţională.

Vechea capitală a Moldovei, oraşul atâtor fapte istorice, păstrează încă urmele trecutului glorios, contrastând cu prezentul decadent.

Călătorul cercetător, trecând prin *Iaşi,* va străbate şi principala stradă, care poartă numele energicului Domn *Alex. Lăpuşnianu.* Dacă va fi atent, coborând spre Piaţa Unirii, va observa pe partea stângă o clădire cu un singur etaj şi cu o particularitate în înfăţişarea ei exterioară.

Aceasta este ultima reşedinţă Domnească a lui Alex. Ioan Cuza. Palat sau casă domnească, nu importă cum îi vom spune; destul că astăzi, cu unele modificări la intrarea principală şi la geamurile dela parter — amenajate pentru vitrină cu gratii mari de fier, ca la orice bancă jidovească — această casă, a fost acaparată şi transformată în „Banca Marmorosch, Blank & C.".

Privită depe trotuarul opus, ni se înfăţişează întreaga clădire, ca o modestă locuinţă a unui vechiu boier sau ca un modest local public din zilele noastre. Aceasta ne poate spune, că localul a fost cumpărat relativ eftin, faţă de valoarea lui istorică. Dar... ambiţia samsarului, cămătarului, şi zarafului jidov, a fost mare. Isdraiel a fost satisfăcut! Poporul său ales, dictează din palatul domnesc, prin puterea banului...!

Dacă privim localul în exterior, observăm: etajul I, îşi păstrează vechea înfăţişare; parterul ne prezintă vitrinile largi, în gratii mari de fier pe care stă monograma sfidătoare „B. M. B.", iar deasupra, pe frontispiciul clădirei stă şi acum turnat în bronz, stema ţării şi coroana Regatului încadrată de doi lei înaripaţi.

Aceasta te face să crezi că, este şi acum locuinţă domnească sau Palat Regal, dacă pe un perete din faţă n'ai observat o placă de marmoră neagră în mărimea 90/70 cm., pe care stă scris cu litere de bronz... sau de aur...!

„ULTIMA REŞEDINŢĂ DOM-"
„NEASCĂ DIN IAŞI DELA ANUL"
„1859 PÂNĂ LA ANUL 1862, A"
„LUI ALEXANDRU ION CUZA"
„PRIMUL DOMN AL PRINCI-"
„PATELOR UNITE ALES PRIN"
LIBERA VOINŢĂ A POPORU-"
„Lui".

Ţintuită în cele patru colţuri, în peretele fostei reşedinţi domneşti, această placă funerară ne pecetlueşte nepăsarea şi uitarea noastră faţă de trecut şi neruşinarea Jidovului zaraf, care a ţinut să-şi răsfeţe hoiturile lui Iehova, în palatul Domnitorului Cuza!

...Nu ne va surprinde, dacă am afla că această placă comemorativă, a fost pusă acolo prin cheltuiala şi grija Jidanului bancher!

...Aceasta doar, ca să arate tuturor celor ce trec prin viaţă... şi prin Iaşi, că zaraful Blank, a moştenit locuinţa Domnitorului Alex. Ioan Cuza, primul domn al Principatelor Unite.

Avem un comitet al monumentelor istorice care funcţionează pe lângă Ministerul Cultelor — actualmente al Instrucţiei şi Cultelor — cu subvenţii şi cheltueli de „cercetări şi îngrijire", de zeci de milioane, prezidat de oameni de înaltă cultură.

Există în această capitală a Moldovei o Universitate cu profesori de istorie naţională, profesori de Belle-Arte şi mulţi alţi savanţi, sociologi şi filosofi. Cum se poate că pe nici unul nu l-a impresionat această profanare şi nimeni nu şi-a spus cuvântul hotărîtor, pentru salvarea unui monument istoric!?

Cum de n'au protestat la Liga Drepturilor Omului, sau la Liga Naţiunilor, aşa cum ştiu să protesteze când se atinge cineva de un perciune de Jidan din cuprinsul României Mari?

Unde au fost înalţii magistraţi, militari şi preoţi, cari au condus odinioară destinele poporului şi i-au ocrotit cultura sa Naţională?

Unde au fost ochii şi sufletul acelor politiciani cari reprezintă Naţiunea?

Unde au fost toţi cărturarii acestui neam, de n'au făcut o listă de subscripţie publică, pentru răscumpărerea acestui sfânt locaş?

Numai cu diurnele depe o singură zi, a înalţilor reprezentanţi ai Naţiunii, s'ar fi putut salva această clădire, care na putut costa mai mult de două, trei milioane şi care putea fi făcută muzeu naţional, în care generaţiile viitoare să găsească relicvele trecutului nostru.

Se creiază instituţii cu personal şi cheltueli de sute de milioane, numai din ambiţii politice şi pentru un moment istoric nu se pot găsi câteva milioane!

Trăim într'o ţară bogată, populată de un neam viguros şi cu un bogat şi frumos trecut istoric. Nenorocul, că istoria a vroit cu el, să-l pună în calea străinilor şi al răutăţilor.

...Dispreţul pentru trecutul şi cultura unui popor, de inşişi urmaşii lui, este semnul dureros al decadenţii sale.

...Poporul ales al lui *Iehova,* după ce a cuprins toate ramurile de viaţă politică, economică şi culturală, ne-a acaparat şi mituit şi *trecutul cultural.*

G. FĂCĂOARU
— Iaşi. —

Corespondență din Basarabia

Două mentalități Basarabene deosebite

Mi-a fost dată ocazia să petrec câteva clipe plăcute în familia unui profesor secundar din Chișinău Basarabean de origină și de a cărui sentimente românești eram de mult încredințat.

Intâmplător am cunoscut aici pe un alt profesor secundar din Cetatea-Albă, și unul și altul cu numele de familie terminat în „*schi*", dar cu concepții naționaliste diametral opuse.

Discuția a început asupra mișcărilor comuniste din Basarabia și din felul cum a decurs, am putut vedea ce covârșitor rol joacă centrul cultural, în mijlocul căruia lucrau acești dascăli ai școalei românești.

Pe când unul înfiera orice încercare de atentat la siguranța statului în care trăește, celalalt apăra orice fel de mișcare ce ar putea duce la schimbarea actualei stăpâniri românești.

Pe când unul își făcea o mulțumire în citirea unui articol publicat de el într'o gazetă românească, celălalt găsea o crimă ce se va „ispăși" mâine în fața unei noui administrații.

Nevrând te întrebi: oare la Cetatea-Albă, noi avem mulți profesori asemănători acestui domn?

Ce Român conducător a destinelor de mâini, poate da o școală cu asemenea profesori?

Ridicați-i d-lor conducători de astăzi pe toți ceice poartă cuvântul antiromânismului și transplantați-i în Oltenia sau în Muntenia pentru câtiva ani, pentru a-și putea face o educație națională, pentru a putea vedea clar că acest Stat care astăzi le dă pâinea de toate zilele e tot acelaș ce o va da și copiilor lor.

Faceți-i să înțeleagă, că dela Nistru, nu va plecà Grănicerul Român până nu va muri ultimul purtător de armă.

DELA O AGAPĂ

Nu de mult, la Orhei, din motive necunoscute, a fost schimbat prefectul județului, dl Dr. *Coteanu*, fiind înlocuit cu decanul Baroului Orhei dl *M. Rusu*.

Baroul și membrii Tribunalului Orhei, amical i-au oferit, noului prefect, o masă la clubul obștesc. Intre alte cuvântări, a ținut să vorbească și unul din avocații jidani, asupra căruia planează bănuiala că ar fi în legătură cu organele sovietice și care fusese arestat în vederea unor cercetări în scandaloasa afacere *Caramanov-Tibacu*, cu câteva zile înainte de căderea vechiului prefect.

Printre cuvintele de laudă aduse dlui Mihalache Rusu, a căutat să sublinie că se simte foarte mulțumit de schimbarea făcută, socotindu-se o cauză indirectă a acestei schimbări.

Specula, acest Jidănaș, căderea doctorului Coteanu, ca fiind provocată de „îndrăzneala" ce o avuse de a-i denunța și a-i tulbura în socotelite ce le făceau în umbră și mai mult, avea aerul să dea un avertisment noului prefect, de a tolera orice mișcare pornită din partea lor, pentru a-și puteà menține scaunul ocupat.

Cred că toți au rămas surprinși de îndrăzneala pe care o au acești „bănuiți", de a se erija în dătători de sentință condamnatoare, față de acei ce îndrăznesc să tulbure mașinațiunile lor subversive.

Dacă atmosfera prietenească în mijlocul căreia s'a petrecut faptul, n'a dat posibilitatea nimănui să răspundă cum trebuia îndrăznelii prepusului comunist, toți am rămas încredințați, că bazați pe integritatea noului prefect, putem aștepta că va reacționa cum trebue atunci când cioclii Țării Românești vor încerca să ridice capul.

Avocat C. POPOIU
— Orheiu. —

Cooperația ca unic mijloc pentru consolidarea economică a României Mari

Din zi în zi se vorbește și la noi tot mai mult despre cooperație și aceasta este un indiciu din cele mai semnificative, despre izolarea economică a individului față de lipsurile crescânde și greutățile tot mai mari în asigurarea existenței lui, izolare ce face ca individul să nu poată lupta cu succes contra speculei muncii și capitalului lui, decât numai prin întovărășiri ce constituesc singurul mijloc onest, pentru satisfacerea unui scop comun.

Toate aceste tovărășii născute numai din nevoile poporului cu munca, capitalul și puterea lui de producție și consumație, se numesc *societăți cooperative* și scopurile lor sunt:

1. *Să înlăture pe fabricant sau exploatator și câștigul să se împartă membrilor asociați sub forma de primă de muncă sau producție și dividend, în raport cu munca și capitalul depus în întreprinderea comună ce constitue cooperativa de producție.*

2. *Să înlăture pe cămătar și să dea posibilitatea membrilor ca să-și procure credit ieftin și să-și asigure o dobândă dreaptă economiilor prin cooperativa de credit sau banca populară, al cărei câștig se împarte asociaților sub forma de dividend, în raport cu capitalul vărsat și restituiri de dobânzi în raport cu împrumuturile făcute.*

3. *Să înlăture pe comerciant pentru ca prin cooperativa de aprovizionare în comun sau de consum, să aprovizioneze direct dela producători pe asociați, care își împart câștigul anual, sub forma de primă de consumație, in raport cu consumația făcută și de dividend, în raport cu capitalul vărsat.*

4. *Să înlăture pe samsar, pentru a asigura producătorilor agricoli și industriali, o dreaptă valorizare a produselor lor, prin cooperativa de desfacere în comun, al cărei câștig se împarte între asociați, sub forma de primă de desfacere în comun, în raport cu produsele depuse spre vânzare în comun și de dividend, în raport cu capitalul vărsat în cooperativă.*

5. *Să înlăture pe marele proprietar al locuințelor de închiriat și să asigure asociaților, prin cooperativa de construcțiuni, dreptul de proprietate asupra unor locuinți modeste dar higienice, prin contribuții ușoare și într'un timp mai îndelungat, etc.*

La noi în țară, aproape toți acești intermediari sunt străini de neamul și aspirațiunile noastre și urmele lor sunt asemenea celor lăsate de omizi sau lăcuste prin sărăcia și jalea ce-o aruncă în popor.

Aproape că nu există scop onest, care să nu poată fi satisfăcut, prin societatea cooperativă, dacă odată cu necesitatea nașterii ei, se pune la contribuție, pe lângă tot spiritul de jertfă solidară al asociaților, și capi-

tal, bună credinţă şi conducere înţeleaptă.

In oricare din formele ei, cooperaţia aduce asociatului o valorizare dreaptă a muncii, capitalului şi produselor lui şi-i creiază economii, chiar şi prin consumaţie.

Dacă începuturile cooperaţiei, mai apropiate de forma ei de astăzi, datează de prin secolele XVII şi XVIIII, la noi în ţară ea s'a manifestat întâiu, în anul 1893, când s'au înfiinţat primele cooperative de credit sau bănci populare.

Premergătorii mişcării cooperative practice, din ţara noastră, au fost învăţătorii şi preoţii şi ea este desvoltată mai mult în România veche.

Frumoasele rezultate obţinute însă, şi în teritoriile alipite, în deosebi în cooperaţia de credit, întăreşte tot mai mult credinţa, că nu departe este timpul când şi pe ogorul cooperaţiei nu va mai fi deosebire între fiii aceluiaş neam.

Dacă după închegarea României Mari, la finele anului 1918, erau în întreaga ţară *2965 bănci populare* cu 641.359 membri, la finele anului 1927 funcţionau *4766* cu un număr de 962 mii 515 membri, având un capital vărsat de Lei 1.265.465.317 fonduri de rezervă şi prevedere în sumă de Lei 187.200.587,84 şi un fond cultural de Lei 9.107.064,94, în timp ce depunerile spre fructificare erau de Lei 964 mil. 849.080,39 şi, cu toate investiţiile şi plasamentele, împrumuturile acordate sătenilor se ridicau la 3 miliarde 452.234.915,78, iar bilanţul general totaliza suma de Lei 4.414.494.398,82.

Ajutorul Statului s'a manifestat într'o măsură destul de largă, ajutând băncile populare prin împrumuturi, ce egalau aproape capitalurile lor.

Celelalte feluri de manifestare ale cooperaţiei sunt desemenea în plin progres şi încheierea fiecărui an măreşte numărul şi puterea societăţilor cooperative, aşa că astăzi aproape o pătrime din populaţia ţării, lucrează cu ardoare pe ogorul cooperaţiei.

Deşi progresele mişcării cooperative din ţara noastră sunt evidente, frământările şi meschinăriile politice din ultimii ani au fost o piedecă dureroasă în avântul ei.

Desele schimbări ale legii pentru organizarea protejarea, îndrumarea şi controlul cooperaţiei, ca şi organelor pentru aplicarea ei, au dezorientat mult pe cei însufleţiţi pentru această frumoasă mişcare.

De certurile politice şi desele schimbări ale legiuirilor profită însă străinii, care deţin cea mai mare parte din bogăţiile ţării.

Distrugând prin exploatările lor orice posibilitate de reexploatare a acestor bogăţii, aduc pe săteanul român izolat, în nenorocita situaţie din timpul Fanarioţilor sau iobăgiei.

Prin specula lor asupra muncii, producţiei şi capitalului naţional, deslănţuesc crize ce contribuesc la sărăcirea săteanului nostru şi înstrăinarea bunurilor lui.

Dacă după unirea tuturor Românilor s'ar fi dat cu totul la o parte satisfacerea intereselor personale şi de partid şi s'ar fi dus o politică raţională pentru apărarea economiei naţionale, alta ar fi fost situaţia ţării şi altele roadele cooperaţiei.

Mult mai mult ar câştiga ţara dacă urmaşii învăţătorilor şi preoţilor din 1893, s'ar ocupa mai puţin de politică şi mai mult de bunăstarea săteanului român, organizându-l în societăţi cooperative de producţie, credit, consum, etc. etc.

Ca apostoli ai neamului şi luminători ai satelor, este o datorie naţională pentru ei, de a-şi da seama de distrugerea şi înstrăinarea bogăţiilor noastre naţionale.

Să pornim deci la adevărata luptă pentru consolidarea naţională a României Mari prin jertfe, ce nici când nu vor egala pe a celor 800.000 de eroi, ce ne-au lăsat o ţară cu mari bogăţii scăldate în sângele lor.

Oare nu ne creapă obrazul de ruşine sub terfelirea acestei mari jertfe de atâtea lifte străine?

Dar, pentru că încă nu este prea târziu, să ne trezim din letargia noastră economică, ce avem faţă de generaţiile viitoare, care vor avea tot dreptul să ne blesteme pentru că i-am născut servitori în ţara lor!

Din uşa altarului, caşi depe catedră, faceţi educaţie cooperatistă sătenilor, îndrumaţi-i, sprijiniţi-i şi organizaţi-i în cooperative, singurul mijloc pri care putem ajunge stăpâni în ţara noastră.

Nu uitaţi că, înainte de a proceda la înfiinţarea unei cooperative, să cereţi sfaturi şi îndrumări, nu dela politicianii care vă făgăduesc tot ce nu pot să vă facă, ci dela Stat, prin Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române din Bucureşti, strada General Berthelot No. 11 sau dela secţiile lui regionale din Bucureşti, Iaşi Craiova, Cluj, Braşov, Timişoara, Cernăuţi, Galaţi şi Chişinău.

Căutaţi ca întotdeauna să porniţi uniţi şi hotărîţi la această luptă economică, în număr cât mai mare şi cu mijloace cât mai puternice, pe care de obiceiu le puteţi aduna cu mai mult succes în perioda când săteanul îşi valorizează produsele lui.

Formaţi-vă elemente de conducere technică prin tinere vlăstare ce puteţi trimite la şcolile de contabilitate şi educaţie cooperatistă şi vânzători-diriginţi ale Oficiului Naţional al Cooperaţiei Române, cu ale căror diplome de absolvire tinerii beneficiază de termen redus la îndeplinirea serviciului militar.

Orice început este greu şi cu atât mai puţin în cooperaţie, cărei Statul îi dă un larg sprijin îndeosebi în organizarea, îndrumarea şi controlul ei.

Duşmani vom avea destui, dar bucuria biruinţii va fi cu atât mai mare cu cât lupta ce vom duce-o va fi mai aprigă.

Oţeliţi în luptele noastre seculare, nu ne vom da bătuţi nici de astădată.

Dumnezeu să ne ajute!

Ilie S. Caodreanu.

— Cluj. —

L. A. N. C. Roman

S'a depus candidatura preşedintelui nostru suprem Dl A. C. Cuza, pentru locul de deputat de Roman, loc declarat vacant prin numirea Dlui Inginer Hoisescu, în postul de director al Moldovei.

Alegerea are loc în ziua de Duminecă 4 Mai. A reuşit să se depună lista No. 1. Jidanii şi Jidăniţii, dându-şi seama de personalitatea Dlui profesor Cuza şi de curentul ce-l are în massele ţărăneşti, şi-au mobilizat toate forţele, pentru a-i compromite reuşita.

Cum supremul nostru preşedinte trebue să intre în parlament, este de datoria tuturor organizaţiilor L. A. N. C. să mobilizeze toate forţele de care dispune şi să vie alături de El, asigurându-i isbânda.

In ziua de 22 Aprilie ora 10 a. m. va avea loc o mare întrunire publică în oraşul Roman.

Toate Duminecile şi sărbătorile, până la 4 Maiu 1930, sunt zile de propagandă.

Un răspâns, în chestie de cooperaţie

In nr. dela 1 Februarie a. c. al revistei „Infrăţirea Românească“, sub titlul „*Oficiul Naţional al Cooperaţiei... române* sau *guvernamentale*“ a apărut un articol cu semnătura „Cooperator Efectiv“, la care articol ţin să răspund următoarele:

De sigur că nici guvernarea de azi nu este fără greşeli. Dar de când e lumea, greşelile se judecă după intenţii şi nu cred că există suflet nepărtinitor, care să acuze guvernarea actuală, că ar nutri intenţiuni rele, faţă de mişcarea cooperatistă şi de cei cari stau în slujba ei.

Dimpotrivă. Intenţiile actualului guvern sunt să scoată cooperaţia de sub tutela şi influinţa politicei şi, să creeze din ea o instituţie autonomă, cu orice măsuri legale şi cu orice jertfe. Iar când e vorba de asemenea reforme mari, suferinţa unui om, a o sută ori a mai multora, înseamnă puţin pe lângă opera mare care se face.

Cine ştie ce-i cooperaţia, trebue să înţăleagă, că ori avem o cooperaţie de stat şi atunci statul să o facă, să o finanţeze şi controleze ori avem o cooperaţie autonomă şi răspund de ea cooperatorii. Raporturile de până azi dintre cooperaţie şi stat şi dintre cooperaţie şi partidele politice, n'au fost raporturi legitime, ci raporturi de concubinaj, cari nu mai puteau dăinui. Iar dacă cooperaţia va avea să sufere, în faza de trecere, dela starea de dependenţă la cea autonomă, suferinţa ei, oricât ar fi de mare, e nimic, pe lângă avântul şi înflorirea ce va urma după aşezarea instituţiei pe temeiurile noui.

Pentru o nouă orientare a cooperaţiei se cere mai întâi o lege nouă, care a şi venit.

Putea guvernul să încredinţeze aplicarea nouei legi exclusiv celor cari erau împotriva ei? Putea să-i elimine? Nu! Guvernul a recurs la o măsură înţeleaptă şi umană. A deschis drumul unor elemente preţioase, ţinute până aici în umbră, încredinţându-le şi lor rolurile de conducere, fără eliminarea celor cari puteau sabota munca de nouă orânduire. Pentru acest act logic, just şi moral, nu este bine să se acuze Oficiul Naţional că ar fi guvernamental.

Intre cei avansaţi se află şi actualul dir.-general, dl *Mladenatz*, cel mai bine pregătit, cea mai marcantă personalitate a cooperaţiei române. Dacă nu l-am avea, ar trebui să-l căutăm şi să-l importăm de undeva. Că astăzi stă mai presus de foştii săi superiori? E aceasta o nedreptate? Omul muncei sale, dl Mladenatz, trebuia să fie mai demult la locul ce i se cuvenea.

Dl. *Şandru Augustin* din Viştea, e un cooperator distins din jud. Făgăraş şi nimenea nu era mai mult chemat din acest judeţ să ocupe un loc conferenţiar, pentru a crea o mişcare de dimensiuni mai mari în ţinutul Făgăraşului. Căci atât la Făgăraş cât şi în celelalte judeţe ardelene, avem mai întâiu lipsă de mişcare şi organizare.

Tânărul *Cirică*, are o frumoasă diplomă de absolvent al Academiei comerciale din Cluj. Al cui loc l-a ocupat acest tânăr? Cine a fost alungat sau trecut în cadrele auxilire din cauza acestui tânăr? Şi cine poate socoti de post şi de plocon politic locul de subcontrolor de ultimul grad ocupat de un om cu pregătire academică?

Cât mă priveşte pe mine personal, am muncit pentru cooperaţie o viaţă şi voi mai munci până la mormânt, pentrucă cred în ea. O mulţime de cooperative şi bănci populare sunt răsărite pe urma muncei mele.

Indiferent de partidul care e la putere eu fac cooperaţie. Regret că am primit în luna Iunie 1929 să fiu conferenţiar oficial, dar n'am ocupat locul nimănui. Dovada regretului meu este că înainte de-a şti că e cineva nemulţumit de poziţia mea,şi înainte de a citi revista „Infrăţirea Românească“, am demisionat, pentru a avea mai mare libertate de acţiune, aşa că astăzi muncesc şi mai mult fără să mai am vr'un ajutor dela Oficiul Naţional.

Ion Podea, conferenţiar.
— Braşov —

Creştinism — Iudaism

Indemnuri de Sfintele Paşti

Creştinismul a venit în rândul întâiu pentru a perfecţiona o lege, ori dacă vreţi, o religiune, relativ bună, ba absolut bună în raport cu împrejurările în cari a fost dată legea Sinaitică; iar în rândul al doilea acelaş creştinism a avut de scop nimicirea religiunilor păgâne. La lumina istoriei, observăm că doctrina lui Isus a câştigat mai mult în punctul al doilea, decât în cel dintâiu. Cu alte cuvinte, umilul fiu al Mariei din Nazaret, a fost recunoscut mai uşor şi în mai mare măsură de Fiul adevărat al lui D-zeu, din partea celor nealeşi din veac, decât din partea poporului ales.

Pentruce s'a întâmplat aşa? . . . până azi nimeni n'a dat un răspuns precis.

Deşi aşteptarea Mântuitorului era generală, — se aştepta Hristos din partea tuturor popoarelor — totuşi pe când celelalte popoare împreună cu cei într'adevăr aleşi din neamul ales, aşteptau un mântuitor care să-i mântuiască aşa cum va afla de bine El, Mântuitorul, o parte mare a neamului ales aştepta şi ea ce e drept un mesia, zic mesia, pentrucă de fapt ei nu aşteptau un mântuitor, ci un trimis cari să-i fericească; nu cum va vrea acel trimis, ci aşa cum ei de mult au voit: să-i facă stăpânii şi proprietarii întregei lumi. E mare deosebire, între aceste două feluri de doruri: deoparte dorul spiritului, de alta dorul trupului; deoparte se aşteaptă mântuirea sufletului, de alta fericirea materială egoistă şi exagerată.

Intr'o bună zi — în veci binecuvântată să fie acea zi — Unul născut fiu al lui D-zeu descinde pe pământul acesta, plin de dureri şi suferinţe, pentru a mântui pe acei cari într'adevăr căutau mântuire. Şi lucru curios, la Isus vedem că au alergat nu numai aceia cari îl aşteptau pentruce într'adevăr a venit, ci au alergat la dânsul şi doritorii de fericire materială egoistă; şi nu odată, ci neîntrerupt aproape. Ori doar mai multe sunt cazurile când vorbeşte cu ucenicii decum vorbeşte cu fariseii, (căci aceştia erau cari aşteptau nu pe mântuitorul lumii, ci un rege-dumnezeu al iudeilor şi numai al iudeilor), ori a spus Isus mai multe ferîciri ucenicilor săi decât vaiuri cărturarilor şi fariseilor? Nu! Şi tocmai din această împrejurare îmi permit a conclude că toţi aceia cari au cunoscut atunci pe Isus, şi împreună cu gloatele părândate pe acest pământ până în prezent, şi împreună cu cele cari se vor mai părânda pe acelaş pământ până la sfârşitul veacurilor, va să zică aceia, aceştia şi viitorii oameni cari au avut, au, şi vor avea cunoştinţa lui Isus fiul Mariei din Nazaret, fie chiar şi numai în chip omenesc, la lumina istoriei, au recunoscut, recunosc şi vor recunoa-

ște în acel Isus, pe trimisul lui Dumnezeu; ba îndrăznesc a afirma, mai mult: au recunoscut, recunosc și vor recunoaște că Isus este cu adevărat Fiul lui Dzeu. Cred că vor fi de acord și onorații cititori îndată ce vor reflecta puțin, cumcă prezența și cuvintele Omului-Dzeu e imposibil să nu-i fi făcut să-L recunoască, mai ales cu ajutorul semnelor cognoscitive ce posedau dela proroci.

Legea veche, pentru a cărei perfecționare dupăcum am subliniat, deja însuși Dzeu a descins din ceriu, păstrată, curată, prin claritatea ei în expunerea în mod profetic până la cele mai mici amănunțimi a împrejurărilor de loc, timp și persoane în care va veni Hristosul lui D-zeu, era imposibl ca mai curând ori mai târziu să nu deschidă ochii aderenților ei și să recunoască în fiul Mariei pe acel Hristos. Lucrul acesta l-au prevăzut foarte clar aceia cari așteptau nu un mântuitor al lumii, ci un fericitor exclusiv al poporului jidovesc. Mulțumită acestei prevederi au putut să-și prevadă poporul — la vreme — cu o doctrină care-l va feri de creștinism zeci de secole dearândul.

Această doctrină constitue „Talmudul" compus din „Mișna" și „Ghemara" și secondat în aplicarea lui de codul de legi religioase și civile cunoscut sub numele de „Șulhan-Aruk", și compus de rabinul Iosef Karo în veacul al XVI-lea [1]).

„Talmudul este un haos monstruos, care de cele mai multe ori ne scârbește, adesea ne irită, dar câteodată are însușirea de a ne face să pufnim de râs, văzând până la ce grad de absurditate se pogoară o minte incultă, și o inimă rătăcită".[2]) Doctrina talmudică nu numai că nu înfrână patimile omenești, dar îndeamnă și propune în mod direct, ca fapte plăcute lui Dumnezeu, până și cele mai oribile crime. Astfel Talmudul îndrumă pe Evrei la, furt, minciună, înșelătorie, desfrâu, adulter, prostituție, jurământ fals, ura a tot ce nu e evreu, corupție, nerușinare și necredință, cu un cuvât e o contrazicere evidentă și scandaloasă a notabilității moralei creștine; ba se opune chiar și celui mai elementar bun simț. Pe lângă toate acestea o veche îndoială a învățaților evrei asupra lui Isus, îi împinge la cea mai oribilă din crime: — După cea depe Golgota — este aceea cunoscută sub numele de „omorul ritual", care constă în chinuirea cea mai complicată a persoanelor creștine nevinovate; — de regulă copii — pentru dobândirea de sânge creștin chinuit. Pentruce acest sânge? — Dacă cumva Isus a fost Mesia cel promis de proroci, precum sângele acestuia a scos din iad pe drepți și fără botezul cu apă, (botezul creștinilor), tot așa cred ei că acest sânge îi va mântui și pe ei [3]).

Când aud Evreii de asemenea lucruri ce li se impută, se scandalizează enorm; dar nu numai Evreii, ci și mulți creștini, poate cei mai mulți, cari asemenea se scandalizează și sunt gata a-mi cere seamă de cele spuse.

Dece se scandalizează unii și dece alții?

Evreii se scandalizează din interes și pentru porunca aspră ce o au de a ascunde și desminți categoric orice asemenea fapte ce li s'ar imputa, fie chiar și prin jurământ; și o fac bucuroși aceasta împuterniciți de învățătura Talmudului: „păcătuirea în secret este iertată și de aceea omul trebue să se ferească ca nu cumva să fie descoperit, căci atunci religiunea jidovească, Judaismul s'ar blama"[4]). Și dacă noi îndrăznim să le punem în cârcă Evreilor asemena lucruri, putem face aceasta mulțumită Evreilor convertiți, cari după botez s'au simțit datori a arăta lumii morala fraților constanți în rătăcire. Un astfel de Evreu am avut și noi Românii la Iași la începutul secolului trecut, căruia pentru demnitatea ce ocupă în Israil, îi putem acorda competență în materie.

Iată cum a încheiat *Neofit* — fostul rabin — expunerea sa, despre omorul ritual: *„Mai întâiu să se știe că această taină nu este scrisă nicăiri, nu este cunoscută de toți Jidovii. Rabinii îl lasă fiilor lor, cu blesteme îngrozitoare, ca aceștia să nu-l descopere, nici proștilor dintre Evrei, nici creștinilor, — chiar dacă li s'ar întâmpla să sufere tot felul de munci. Astfel, de pildă, mărturisesc în frica lui Dumnezeu, că atunci când am ajuns la vârsta de 13 ani și când tatăl meu mi-a pus pe cap cornul acela, — ce se numește tăfilis, — mi-a descoperit taina privitoare la sângele de creștin și m'a afurisit, pe toate stihiile cerului și ale pământului,ca să nu descoperi secretul acesta, nici chiar fraților mei. Și când mă voiu căsători și voiu avea, până la 10 feciori, să nu-l fac cunoscut, decât numai unuia singur, adică aceluia care va fi mai deștept, mai învățat și, în acelaș timp, capabil de a-l înțelege; — iar la partea muierească nu trebuie nicidecum să-l descoperi".*

„Și-mi mai spune: Fiule, să nu te primească pământul, de vei desvălui taina aceasta, — măcar de ți se va întâmpla să te faci și creștin".

„Asfel îmi grăi tatăl meu"[5])

Creștinii se scandalizează *bona fide* — afară de câțiva jidoviți — pentrucă nu-i cunosc și nu pot să creadă despre preoții lui Jehova ca ei să fie conducătorii jidovimii în lucruri de acestea. Dar pentru Dumnezeu, nu asemănați pe rabini cu preoții creștini. Evreii înșiși mărturisesc sus și tare că rabinii lor nu sunt preoți.

Singer, Evreu francez zice: *„Rabinii nu sunt, — ca preoții sau ca păstorii comunităților creștine, — miniștri necesari ai cultului nostru. Slujba rugăciunilor, în sânul templelor„ nu este efectuată prin intermediul lor. Ei nu sunt confidenții conștiinței noastre. Puterea lor nu face nimic pentru mântuirea sufletelor..."* Altul continuă: *„Cât timp Izraeliții vor avea, ca interpreții religiei lor, niște tăbăcari, niște zarafi, niște negustori ambulanți și chiar niște cămătari, — căci mulți dintre ei îndeplinesc aceste nobile și liberale profesiuni, — nu se vor găsi niciodată la înălțimea epocei."* Un rabin convertit complectează: *„Trebue să rectific greșala, — atât de comună printre persoanele străine de cultul jidovesc, — că rabinii sunt preoții Evreilor. Acești oameni n'au decât conducerea conștiinței celor ce vor să se adreseze lor, în cazuri grave, — de pildă, când nenorocirea a vrut ca o lingură destinată pentru post, să cază într'un vas care servește la gras, — sau când din greșală, a stins mucul unei lumânări în sfânta zi a Sâmbetei"*[6]).

Doctrina Talmudică aplicată în viață prin puternicul guvern izraelit *„Cahalul"*, a scăpat pe Evrei de contopirea cu națiunile în mijlocul

[1]) Vezi Dr. N. C. Paulescu: Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Franc-Masoneria; pag. 34.

[2]) Vezi „Jidanul Talmadist" trad. C. Beleuță, în prefață.

[3]) Vezi „Infruntarea Jidovilor" de Neofit.

[4]) Vezi „Jidanul Talmadist", pag. 70.

[5]) Vezi „Infruntarea Jidovilor"...

[6]) Vezi op. cit. a dlui Dr. N. C. Paulescu, pag. 84—6.

cărora trăesc, conservându-le un număr de indivizi necesari pentru pornirea și întreținerea unei mișcări cu caracter reformator. Prin ei înșiși însă n'au putut și n'ar putea să nimicească niciodată societatea așezată pe temeliile creștinismului. Izrael dându-și seama de acest fapt, a inventat mijlocul cel mai sigur, ducător la scop: *nimicirea dușmanului prin el însuși;* și, conduși de acest principiu s'au pus pe lucru.

Acest principiu a creat imediat un instrument de operație, fatal ordinei sociale, așezată pe principii creștine, și cu mult mai fatal creștinismului în esența lui. Acest instrument teribil este *„Franc-Masoneria"*.

In vorbirea comună, ba chiar predicat dela catedră, cuvântul francmasonerie pentru mulțimea multă înseamnă o grandioasă societate filantropică care cu zelul său umanitar încălzește la sânul său pe orice individ avizat, — cu o singură condiție: să țină de specia om: — indiferent credință, indiferent culoare, indifernt națiune. Așa se vorbește, în lumea toată, despre francmasonerie, din partea masonilor.

Și ca să fie mai bine ascunse manoperile acestei asociații criminale, au botezat centrul, precum și ramificațiile ei, cu nume cari nici nu-ți permit să bănuești ceva rău: așa centrul universal e numit „Du Grand Architecte De l'Univers", pe când acest centru este în realitate o asociație de distrugere universală. Centrul Europei cu sediul în Berlin e numit: *„Directoratul Suprem"*, al celei mai umanitare asociații care „privește pe toți oamenii, ca frați egali și cu aceleași drepturi la viață"[7]), pe când, în realitate este centrul de unde se dirigează *„Distrugerea satanică"*[8]) a tot ce a clădit creștinismul, de 19 veacuri. Se urmărește, prin principiile masone — cari nu sunt altceva decât doctrina morală-socială a Talmudului, îmbrăcată în fraze captivante, pentru superficiali — distrugerea familiei creștine prin alungarea religiunii din sânul ei, distrugerea națiunii (a statului) nesocotind autoritatea de orice fel prin coruperea învățământului, ruinarea omenirei, prin corupera moralei.

Acesta este scopul francmasoneriei, spre care înaintează cu vădit succes, cu ajutorul creștinilor înșuși ademeniți de ademenitoarea lozincă: *„Libertée. Egalitée* et *Fraternitée"*.

Rusia de azi e fructul francmasoneriei. Comunismul este copilul natural al francmasoneriei, iar francmasoneria este fata Talmudului. Și ne îngrozim de situația din Rusia; dar asta este numai perioada de trecere, dela statul creștin la statul talmudic. In statul francmason, Dzeu este abandonat, cultul ce i se cuvine, interzis, averile declarate comune. In statul talmudic — ce-i va urma dacă lumea nu se va trezi; zic lumea, pentrucă Rușii s'au trezit dar nu pot face nimic deocamdată —, Dumnezeu va fi recunoscut în Iehova, dar nu i se vor putea închina numai cei circumciși, pentrucă ceilalți nu vor fi socotiți vrednici, ei nu vor fi oameni, ci „câini, măgari, dobitoace"[9]), averile toate vor fi ale Jidovilor, iar ceilalți oameni vor fi robii aleșilor lui Dumnezeu în înțelesul cel mai literal al cuvântului.

E drept că evenimentele actuale prevestesc triumful lui Dumnezeu, și nimicirea cel puțin parțială a acestui flagel al omenirei și dacă totuși strigăm alarma pentru mobilizarea forțelor noastre morale și materiale, pentru constituirea armatei lui Hristos și a neamului, împotriva poporului cu doctrina morală și civilă-politică, cea mai păgână între păgâni, o facem aceasta pentruca și noi, unul fiecare din noi, să-și câștige merite cu ocazia acestui răsboiu, atât pentru viața aceasta, pentru urmași, cât și pentru viața veșnică.

E imposibil să nu fim ascultați! Doar pe noi ne obligă două motive puternice de a lupta împotriva iudaismului: Primul este datoria de a apăra creștinismul, asupra cărei datorii nu încape discuție, că o avem ori nu; și tot așa cred că nu încape discuție asupra chestiunei, că iudaismul periclitează ori nu creștinismul. Secundul este datoria de a ne apăra neamul și regimul, care dacă nu este tocmai ideal, nu poate fi tocmai pentru infecția masonă ce din nefericire a pătruns și la noi.

Cunoscut lucru este, că noi răbdăm pe pământul patriei noastre al doilea centru european al vastei asociații de „Distrugere Satanică". Și mai ales sub actualul guvern, iudaismul s'a întărit, așa de mult prin coadele de topor ale nației noastre, încât a fost capabil să facă lucruri, cari storc lacrimi din ochii adevăraților patrioți.

Sub actualul guvern, am ajuns ca scumpa noastră țară să fie prezentată — acolo unde ar trebui prezentată mai românește — printr'un Rozenthal. Ca să ne dăm seamă ce înseamnă aceasta pentru Evrei, e destul să ne reamintim că la New-York e centrul general al Sanhedrinului jidovesc, de unde se dirigează acțiunile jidovești și jidovite pe întreg globul.

Sub actualul guvern, jidovimea cu ajutorul autorităților noastre jidovite, își crează documente istorice pentru viitor, cari peste câteva decenii au de scop să servească de argumente îndreptățitoare la stăpânirea pământului dintre Nistru și Tisa. Ori, ce sunt numirile de străzi din orașul Iași și București, cu nume jidovești? Ce sunt monumentele jidovești dela Constanța și București? Reflectați numai, ce sunt acestea? Ce scop au?

Nu sunt toate acestea paralele cu învățământul nostru antireligios, paralel cu alcoolismul ce tot mai simțitor ruinează talpa țării, paralel cu manoperile de demoralizare efectivă a tineretului: ca concursurile de frumsețe, presa obscenă și frivolă, etc., etc. dacă nu tot atâtea instrumente cari lucrează în mod destul de vizibil — dacă nu ești de tot miop frate Române — la ruinarea noastră ca nație și ca creștini.

Reflectează creștine! Reflectează române!

Meditați în special voi preoți și învățători, meditați și concludeți voi cei mai sinceri binevoitori ai poporului, dacă pentru aceea și-au jertfit viața părinții și frații noștri în număr nu mai puțin de opt sute de mii, (800.000), pentru aceea zic au îngrășat cu sângele lor pământul acestei țări, ca parlamentul României visate de ei, în al 12-lea an de existență să făurească o lege de protegiuire și plasare în condițiuni bune a Românilor ca muncitori în Franța, de unde să vină peste un an-doi și mai săraci și năcăjiți decum au fost când au plecat; bogați în schimb, în idei comuniste și francmasone, gata a se înrola în armatele de nemulțumiți și turbu-

[7]) Vezi „Infrățirea Românească" No. 1, I. 1930.

[8]) Vezi „Infrățirea Românească" 15, I, 1930 (Paul Rosen).

[9]) Sunt cuvintele Talmudului. Vezi „Jidanul Talmudist".

rători ai ordinei publice sub conducerea străinilor introduşi prin altă lege de protegiuire a democratismului naţional-ţărănesc nu ca muncitori în ţara românească — şi atâta ar fi prea mult — ci ca chivernisitori ai bunurilor satelor şi oraşelor noastre.

Dacă pentru asta crezi, onorate cititor, să ne-a făcut regretatul Rege Ferdinand, România-Mare, trăeşte mai departe liniştit şi nepăsător faţă de tot ce se face acum în această Românie; iar dacă nu, nu mai întâmpina cu un zâmbet compătimitor pe acei cari se alarmează de politica jidovită a partidelor noastre, ci ascultă de glasul minţii tale proprii şi începe încă din acest moment lupta efectivă pentru biserică şi neam, alături de acei cari luptă pentru Hristos, Rege şi Naţiune.

Învăţător şi st. în Teologie
IOAN TĂCUT, Someş.

Sfinţirea drapelului Tineretului L. A. N. C. în Bucureşti

Duminecă 23 Martie, s'a sfinţit la Mănăstirea *Cernica* cu deosebită solemnitate, drapelul Tineretului L. A. N. C.

Au asistat un mare număr de studenţi şi tineri titraţi, delegaţi ai organizaţiilor studenţeşti şi ale L. A. N. C. precum şi un public numeros.

Diaconul *Ion Popescu-Mozăceni*, într'o frumoasă predică, arată motivul care a determinat Tineretul să vină aici: depărtarea de oraşul înstrăinat şi specificul românesc păstrat cu sfinţenie timp de veacuri în acest oraş de reculegere, a cărui ziduri vremea le-a înegrit, fără ca totuş să poată reuşi să şteargă mărturiile trecutului nostru glorios.

După oficierea serviciului religios, Dl. *dr. V. Trifu*, preşedintele Tineretului L. A. N. C., prezintă drapelul, al cărui rost îl explică în cuvinte emoţionante şi dupăce tălmăceşte deviza „Hristos, Regele, Naţiunea" îl încredinţează vicepreşedintelui *I. V. Emilian*, care se leagă, că-l va păstra cu sfinţenie şi-l va apăra cu înverşunare.

Dl. *Ing. M. P. Florescu* vorbeşte în numele Dlui Prof. A. C. Cuza.

Dl. *C. Stan*, reprezentant al Uniunei Naţionale a Studenţilor Creştini din România, vorbeşte despre conjuraţia Jidanilor împotriva monarhiei, împotriva autorităţii de stat şi mai ales împotriva credinţei noastre strămoşeşti.

Dl. *Iaucă* în numele C. S. B. urează izbândă Tineretului L. A. N. C.

Dl. *N. S. Ionescu* aduce salutul *Legiunei Arhanghelul Mihail.*

Părintele *Zosima*, stareţul *M. Cernica*, asigură pe cei prezenţi că monahii, al căror unic rost în viaţă este rugăciunea, nu vor pregeta ca să îndrepte ruga lor pentru izbânda celor grupaţi în jurul drapelului cu Svastica. Prezenţa unui distins *reprezentant al Oştirei*, cunoscut pentru activitatea-i naţionalisă şi creştină, prilejueşte o entuziastă manifestaţie pentru Armată.

Incolonat, cu drapelul în frunte şi intonând **„Imnul studenţesc"**, Tineretul L. A. N. C. s'a îndreptat spre mormântul monahului erou *Iorgu Cosma*, unde dl. Docent dr. Trifu a evocat personalitatea gloriosului dispărut.

Intr'o atmosferă de caldă camaraderie s'a luat masa în comun, iar după amiază, dupăce Comitetul a luat importante hotărîri, participanţii au plecat la Bucureşti, purtând în suflete amintirea zilei frumoase a cărei evocare va da membrilor Tineretului L. A. N. C. avântul acţiunei menită să facă această Ţară, să fie a Românilor şi numai a Românilor.

Jale pe toate drumurile
Jale şi'n Făgăraş

In FĂGĂRAŞ pe Str. Brâncoveanu No. 39 la bariera dinspre Braşov a oraşului, este o băcănie şi restaurantul unui bun negustor român, a dlui CHIRILĂ BLEHUŢIU. Un om harnic, care şi-a agonisit o avere frumoasă şi şi-a crescut familia în bune condiţiuni. Până mai ieri alaltăieri îi mergea negoţul în mod îndestulător. Acum Românul se gândeşte să-şi ia tot ce are, să plece în altă parte, căci îl concurează un Jidan care este alături.

Un lucru de neinţeles. Am fost şi noi în prăvălia dlui Blehuţiu, unde am găsit marfă bună şi ieftină. Fraţii Făgărăşeni, cari abia au aşteptat să le vie ocazia să scoată afară pe Jidani, din satele lor, ceeace s'a şi întâmplat în 1918, azi se duc şi consumă marfa puturoasă din mâinile Jidanului. Jidanul este adevărat, nu s'a instalat acolo de ieri de azi. Cu atât mai rău. Noi ştim cât rău au făcut Jidanii în timpul răsboiului, fraţilor Români, după retragerea armatelor române. Cum de aţi uitat aşa de iute fraţi Făgărăşeni cine au ucis mişeleşte pe marele Român S. Şenchea, pe bravii ţărani din jurul Făgăraşului, Bica şi alţii?

Ştim că tot în str. Brâncoveanu s'a stabilit un negustor român, la care îi merge destul de bine, având legătură de rudenie cu satele invecinate. Ne bucurăm de progresul unui frate al nostru. Dar cum ar fi mai bine? Să plece Blehuţiu acum, ca mai târziu să plece şi celalalt frate Român concurat de Iuda? Şi doar cu toţii ştim cum concurează spurcăciunile.

Fraţi Români Făgărăşeni, inţelepţiţi-vă cum este mai bine, să rezolvăm povestea asta. Toată lumea românească ştie, că Făgărăşenii sunt oameni harnici şi buni Români. Dacă s'a clătinat steaua Jidanilor în Ţara Oltului, atunci ar trebui să-i urmeze căderea.

Incheiem cu

„CHRISTOS A INVIAT"!

„Infrăţirea Românească"

Un ordin al Ministerului Instrucţiunii

Ministerul Instrucţiunii publice şi al Cultelor, Dir. Inv. Sec., Serv. B, cu No. 34.745 din 31 Martie 1930, a trimis autorităţilor şcolare următorul ordin:

„Domnule Director,

Vă rugăm să luaţi măsuri imediate, să nu se dea curs apelurilor antisemite ce se trimit elevilor de cl. VII, în numele Tineretului Ligii Creştine, de dl Dr. V. Trifu, sau altele de acest fel, să le reţineţi şi să ne înştiinţaţi de orice fel de încercări de propagandă aţâţătoare la ură, care s'ar face în şcoala de sub direcţia DVoastră.

Director: *CONST. KIRIŢESCU.*

Şeful Serviciului *AL IVAŞCU."*

Iată cu ce se ocupă Ministerul nostru de Instrucţie publică şi Culte! Interzice răspândirea de apele, ce au singurul scop de-a lumina massele şi de-a le deştepta, cu'n ceas mai de vreme, la realitate.

Ce măsuri a luat însă Ministerul Instrucţiunii publice şi al Cultelor, faţă de răspândirea comunismului, a francmasoneriei, faţă de răspândirea sectelor religoase, şi faţă **de atâtea alte organizaţii cari subminează** existenţa noastră ca Neam şi Stat?

Judecaţi, cinstiţi cititori, cum înţeleg partidele politice să guverneze: să înăduşe orice acţiune pornită în folosul şi fericirea Ţării ce-o conduc şi în schimb să dea drum liber tuturor acţiunilor vădit duşmănoase atât Ţării cât şi lor înşi-le.

Intr'un număr vitor vom arăta, de unde şi dela cine pleacă acest **ordin pus în servicul Iudaismului.**